

רשומות

ספר החוקים

עמוד

24	חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957
34	חוק לתיקון תקנות-שעת-חירום (יציאה לחוץ-לארץ) (הארכת תוקף), תשי"ח—1957
35	חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (החזקת תעודת זהות והצגתה), תשי"ח—1957
35	חוק לתיקון פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), תשי"ח—1957
37	חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (הסדרת השמירה בישובים), תשי"ח—1957
37	חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (פיקוח על אניות) (תיקון), תשי"ח—1957
38	חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (רישום ציוד וגיוסון), תשי"ח—1957
39	חוק לתיקון פקודת בתי הסוהר, תשי"ח—1957
39	חוק איסור אפיית לילה (תיקון), תשי"ח—1957
40	חוק מבקר המדינה (הוראת שעה), תשי"ח—1957

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1957 *

פרק ראשון

1. בחוק זה –

הגדרות

"שר" – חבר הממשלה, במידה שהממשלה העבירה לו את הסמכות לכצע חוק זה;
 "מצרך" – כל חי, דומם או צומח, בין תלוש ובין מחובר, לרבות מים ומחצבים ולמעט קרקעות ובניינים וכל דבר שדיני הפיקוח על מטבע חוץ חלים עליו;
 "שירות" – לרבות כל שירות לזולת, וכן שעשוע ציבורי כמשמעותו בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935, וכל עשייה במצרכים למען הזולת, לרבות בניה, בין לצורך עצמי ובין לצרכי אחרים, אך עבודתו של עובד שכיר אינה בגדר שירות למעבידו;
 "עושה שירות" – לרבות העושה בידי אחר, ולגבי בניה גם לרבות הקבלן, האדריכל, המהנדס, וכל הממלא תפקידי השגחה בביצועה;

"שכר" – כל תשלום כסף, או תמורה אחרת, בעד עשיית שירות;
 "מפעל" – כל מפעל של תועלת ציבורית וכל מיזם, או עסק, של תעשייה, מסחר, בניה, תחבורה או חקלאות;

"בעל", "מפעל" – לרבות אדם הממלא לגבי המפעל תפקידי הנהלה;
 "פעולה חיונית" – פעולה הנראית לשר כחיונית להגנת המדינה, לבטחון הציבור, לקיום אספקה סדירה או שירותים סדירים, להגדלת היצוא או להגברת הייצור, לקליטת עולים, או לשיקום חיילים משוחררים או נכי מלחמה;

"מכירה" – עסקה במצרך כנגד תמורה, לרבות שכירות או מתן זכות שימוש, או הסכם על עסקה כזאת, בין שיש עמן עשיית שירות ובין שאיננה;

"הצעת מכירה" או "הצעת שירות" – לרבות הודעה של אדם בכל צורה שהיא –

(1) על מחיר מצרך שהוא מוכן או מסכים למכור,

(2) על שכר בעד שירות שהוא מוכן או מסכים לעשות;

"צרכן", "במצרך" – מי שקנה אותו מצרך, או רכשו באופן אחר, לכל מטרה שהיא פרט לייצור או למכירה;

"קמעונאי", "במצרך" – מי שעסקו, או חלק מעסקו, הוא למכור אותו מצרך לצרכן;

"ייבואן", "במצרך" – מי שמביא אותו מצרך מחוץ לארץ;

"ייצור", "במצרך" – אדם העוסק, בין בעצמו ובין על ידי אחרים, בייצורו של המצרך או בשינויו מבחינת הצורה, הטיב, האיכות או מכל בחינה אחרת שהיא, או העוסק באריזתו או במזיגתו, או המייצר או המגדל תוצרת חקלאית, חיה או דוממת, או גורם לייצורה או לגידולה;

"סיטונאי", "במצרך" – מי שעסקו, או חלק מעסקו, הוא למכור אותו מצרך לקמעונאי;
 "צו אישי" – צו שניתן לאדם פלוני או למפעל פלוני, או למספר בני אדם או מפעלים שפורטו אחד אחד בצו;

"צו כללי" – צו שאינו צו אישי;

"חוק זה" – לרבות התקנות שהותקנו והצווים שניתנו על פיו.

2. חוק זה לא יחול אלא בתקופה שקיים במדינה מצב של חירום בתוקף אכרזה לפי סעיף 9 (א) לפקודת סדרי השלטון המשפט, תשי"ח-1948.²

תחולת החוק

* נתקבל בכנסת ביום ה' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957); הצעת החוק ודבריו הסבר נתפרסמו בח"ח 278.

תשי"ח, עמ' 44.

1 ע"ד 1935, תוס' 1 מס' 496, עמ' 49.

2 ע"ד תשי"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

3. לא ישתמש שר בסמכותו לפי חוק זה, אלא אם היה לו יסוד סביר להניח שהדבר דרוש לקיום פעולה חיונית, או למניעת הפקעת שצרים וספסרות.

פרק שני : סמכויות פיקוח

4. (א) שר רשאי להכריז על מצרך מסויים כעל מצרך בר-פיקוח.

(ב) שר רשאי להכריז על שירות מסויים כעל שירות בר-פיקוח.

(ג) כל אכרזה לפי סעיף זה תפורסם ברשומות.

5. (א) שר רשאי להסדיר בצו —

(1) ייצורו של מצרך מסויים, שמירתו, החסנתו, הובלתו, העברתו ממקום למקום ומיד ליד, הפצתו, מכירתו, רכישתו, צריכתו, הטיפול בו והשימוש בו, לרבות שחיטת בהמות;

(2) פעולתו ודרכי הנהלתו של מפעל העוסק בפעולה חיונית;

(3) עשייתו של שירות בר-פיקוח.

(ב) כל מה ששר רשאי להסדיר לפי סעיף זה, רשאי הוא לאסרו, להגבילו, להטיל עליו פיקוח או בקורת, להתנותו בתנאים, לרבות תנאים לקבלת רשיון, כללי או מיוחד.

(ג) שר רשאי לקבוע, בצו, הוראות בדבר —

(1) הטלת חובה על אדם העוסק בייצורם או במסחרם של מצרכים, או בעשיית שירותים — לנהל פנקסים, חשבונות, רשימות או תעודות אחרות ביחס למפעלו ולספק דינים וחשבונות כמתואר בצו;

(2) הטלת חובה על אדם למכור, או להוציא מרשותו בדרך אחרת, מצרך בר-פיקוח הנמצא בבעלותו, בחזקתו או בפיקוחו, באופן ובזמן שקבע בצו, וכן במחיר שלא יעלה על המחיר המכסימלי שקבע בצו;

(3) סגירתו של מפעל המתנהל ללא רשיון, אם דרוש רשיון להנהלתו לפי חוק זה או אם הוגשה נגד בעליו תביעה פלילית על עבירה לפי חוק זה, או הפסקתו של שירות בר-פיקוח הנעשה ללא רשיון, אם דרוש רשיון לעשייתו לפי חוק זה, או אם הוגשה נגד עושה השירות תביעה פלילית על עבירה לפי חוק זה;

בצו לפי פסקה זו יכול השר להסמיך שוטר להיכנס למפעל ולהוציא מתוכו, או לחתום בחותם, כל טובין שנמצאים בו ולעשות כל פעולה אחרת שיהא, לדעתו, צורך בה, כדי להבטיח ביצועו של הצו;

(4) איסור העלמתם של מצרכים בני-פיקוח או השמדתם.

(ד) (1) צו לפי סעיף זה יכול להיות כללי, או לאדם מסויים או לסוג של בני אדם, או למפעל מסויים או לסוג של מפעלים או לחלק של מפעל או של מפעלים.

(2) צו כללי לפי סעיף זה יכול להיות מוגבל לחלק משטח המדינה.

(3) בצו כללי ובצו לסוג של בני אדם רשאי שר להורות כי הוראות הצו, כולן או מקצתן, לא יחולו על מי שפורש בצו; פטור כאמור יכול להיות לאדם פלוני או לסוג של בני אדם.

6. (א) שר רשאי לקבוע בצו —

(1) מחיר מכסימלי למצרך בר-פיקוח;

(2) ריווח מכסימלי שמותר להפיק ממכירת מצרך בר-פיקוח אם לא נקבע לו מחיר מכסימלי;

(3) שכר מכסימלי לשירות בר-פיקוח או לסוג שירותים אלה.

- (ב) (1) צו לפי סעיף זה יכול להיות כללי או לאדם מסויים או לסוג של בני אדם או לעסקה מסויימת או לסוגי עסקאות.
- (2) צו כללי לפי סעיף זה יכול להיות מוגבל לחלק משטח המדינה.

רכישת מצרכים

7. (א) שר רשאי להורות בצו (להלן – צו רכישה) על רכישתם של מצרכים בני-פיקוח, אם הוא סבור כי הדבר דרוש כדי למנוע אגירתם, העלמתם, עיכוב לא סביר בהוצאתם לשוק או לשימוש, או שימוש בלתי חוקי בהם, ומשעשה כן יעמדו המצרכים מכוח צו הרכישה לקנין המדינה, נקיים מכל משכון, שעבוד, עיקול או כיוצא באלה, וינהגו בהם כפי שיוורה; היו המצרכים נתונים במשכון, בשעבוד, בעיקול או כיוצא באלה – יבוא במקום המצרכים, לענין זה, המחיר שהשר ישלם בעדם.

(ב) על מחירם של מצרכים שצו רכישה חל עליהם יחולו הוראות אלה:

(1) נקבע מחיר מכסימלי לאותו סוג של מצרכים – ישולם לבעליהם המחיר המכסימלי;

(2) לא נקבע מחיר מכסימלי – ייקבע מחיר כזה וישולם לבעליהם המחיר שנקבע;

(3) השר רשאי לנכות מהמחיר ניכוי שלא יעלה על שיעור הריווח שהמכר במחיר המכסימלי משאיר למעשה לבעל המצרכים או על 25% מהמחיר, הכל לפי הסכום הקטן יותר.

הפעלתו של מפעל

- 8. (א) מפעל העוסק, או הנועד לעסוק, בפעולה חיונית, רשאי שר להטיל על בעליו חובה להפעיל את מפעלו לפי הוראות השר או איסור להפסיק את פעולת המפעל.
- (ב) על אף האמור בסעיף 3, לא יתן שר צו לפי סעיף זה, אלא אם יהיה סבור כי הדבר דרוש להגנת המדינה או לשם מניעת הפרעה בקיום אספקה סדירה או שירותים סדירים.
- (ג) צו לפי סעיף זה יכול להיות כללי או למפעל מסויים.

מינוי מפקח מורשה

- 9. (א) שר שנתן צו לפי סעיף 8 ונוכח כי מטרת הצו לא הושגה בגלל הימנעותו או רשלנותו של בעל המפעל שעליו חל הצו, רשאי, בצו, למנות אדם (להלן – מפקח מורשה) לניהול המפעל או לפיקוח על הנהלתו, ורשאי הוא לפרט בצו את תפקידי הניהול והפיקוח.
- (ב) העתק הצו יימסר לבעל המפעל, זולת אם הבטחת הגנת המדינה מחייבת לנהוג על דרך אחרת.

סמכותו של מפקח מורשה

- 10. (א) מפקח מורשה ינהל את המפעל או יפקח עליו לפי ההוראות שקיבל מהשר, וכל הנושא בתפקידי הנהלה באותו מפעל, או בחלק ממנו שהצו חל עליו, חייב למלא אחרי הוראות המפקח המורשה.
- (ב) לא יורה מפקח מורשה הוראה הסותרת הוראת כל מסמך המחייב את המפעל, אלא במידה שהורשה לעשות כן בצו של השר.

תקופת כהונתו ושכרו של מפקח מורשה

- 11. (א) מינויו של מפקח מורשה הוא לשלושה חדשים, אם לא הורה השר בצו על תקופה קצרה יותר, ואולם השר רשאי להאריך את תוקף המינוי לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על שלושה חדשים, וכן רשאי הוא להחליף מפקחים מורשים.
- (ב) מפקח מורשה שאיננו עובד מדינה, רשאי השר לקבוע לו שכר שישולם לו מאוצר המדינה, בעד מילוי תפקידיו לפי חוק זה.

סמכות לדרוש שירותים

- 12. (א) שר רשאי בצו להורות לכל העוסק בשירות בר-פיקוח, לעשות כל שירות, בעצמו או על-ידי שליחיו, שבתחום עסקו או מקצועו כפי שיוורה השר.
- (ב) השכר שהעושה שירות לפי סעיף זה יהיה זכאי לקבל ייקבע על-ידי השר בצו.

13. (א) שר רשאי בצו, אם הוא סבור שהדבר דרוש כדי להבטיח את ביצוע סמכויותיו לפי חוק זה, להורות, שענין פלוני יבוקר על-ידי אדם (להלן – המבקר) במקום שפורש בצו. (ב) למבקר יהיו כל הסמכויות הנתונות לוועדת חקירה לפי סעיף 5 לפקודת ועדות חקירה.³

14. (א) נתחייב אדם לפי חוק זה לבצע פעולה מסויימת, ונמנע מלבצעה, כולה או חלקה, ולדעת השר שנתן את הצו אין סיבה המצדיקה הימנעות זו, רשאי הוא למנות אדם לביצוע הפעולה, ולגבות מן החייב בביצועה כדרך שגובים חוב, את כל ההוצאות הסבירות שהוצאו לביצוע הפעולה ושלא היו מוציאים אילו נעשתה על ידי החייב לעשותה. (ב) כל קביעה של שר לענין שיעור ההוצאות שיש לגבותן כאמור דינה, בכל הנוגע לזכות הערר על פי הפרק השלישי, כדין צו אישי; כדי למנוע ספק ייאמר כאן במפורש, כי החוב לא יהיה ניתן לגביה כל עוד לא חלפה התקופה להגשת הערר, ואם הוגש ערר – כל עוד לא ניתנה החלטת ועדת העררים.

15. שר רשאי בצו להורות כל הוראה משלימה וכל הוראת לווי הדרושות לביצוע סמכויות לפי פרק זה, לרבות הוראות בדבר דרכי אכיפתם של צווים.

16. מתן צו לפי סעיף אחד לפרק זה לא יגרע מסמכות של שר לתת צו לפי סעיף אחר לפרק זה.

פרק שלישי : עררים

17. (א) שר המשפטים ימנה ועדות עררים לענין חוק זה. (ב) כל ועדת עררים תהיה של שלושה; ליושב-ראש הועדה ימונה שופט בית משפט מחוזי ובין יתר חבריה יהיה לפחות אחד שאיננו עובד מדינה. (ג) שר המשפטים רשאי למנות חברים חלופים לוועדה. (ד) הודעה על מינוי ועדת עררים, על הרכבה ועל מענה תפורסם ברשומות.

18. (א) הרואה עצמו נפגע על ידי צו אישי לפי חוק זה, רשאי, תוך חמישה-עשר יום מהיום שהצו הגיע לידיעתו, לערור עליו לפני ועדת עררים; יושב-ראש הועדה רשאי להאריך את התקופה להגשת הערר אם ראה סיבה מצדקת. (ב) הגשת ערר על צו לא תעכב את ביצועו וזולת אם החליט על כך יושב-ראש הועדה, לאחר שנתן הזדמנות לשר או לנציגו להשמיע את טענותיהם. (ג) ועדת עררים רשאית לאשר את הצו, לבטלו או לשנותו או לאשרו בתנאים שתתנה או בסייגים שתקבע, ובכלל זה תנאים וסייגים שהועדה תהיה רשאית לשנותם מדי פעם בפעם. החלטת הועדה היא סופית; אולם רשאית היא לחזור ולדון באותם התנאים והסייגים שהיא רשאית לשנותם מכוח החלטה קודמת.

19. (א) לוועדת עררים יהיו כל הסמכויות הנתונות לוועדת חקירה לפי סעיף 5 לפקודת ועדות חקירה. (ב) היה עובד מדינה בין חברי הועדה, לא ישב בדיון על צו שניתן על ידי השר הממונה עליו. (ג) שר המשפטים יתקין תקנות הקובעות את סדרי הדין בפני ועדת עררים, ובמידה שלא נקבעו תקבע אותן הועדה עצמה.

³ חוקי אי. כרך א', פרק כ"א, עמ' 152.

פרק רביעי: מניעת רווחים מופקעים

סימן א': מניעת רווחים מופקעים במצרכים

20. (א) (1) נקבע מחיר מכסימלי למצרך בר־פיקוח, לפי חוק זה או לפי כל חיקוק אחר, לא ימכור אדם אותו מצרך ולא יציעו למכירה, ולא יקנה אותו ולא יציע שימכרוהו לו, במחיר העולה על המחיר המכסימלי שנקבע.

איסור על מחיר מופקע

(2) נקבע ריווח מכסימלי שמותר להפיק ממכירת מצרך בר־פיקוח, לא ימכור אדם אותו מצרך ולא יציעו למכירה, במחיר שיש בו למוכר יותר מהריווח שהותר להפיק ממכירתו.

(ב) לא נקבע למצרך בר־פיקוח מחיר מסכימלי, לא לפי חוק זה ולא לפי חיקוק אחר, ולא נקבע ריווח מכסימלי שמותר להפיק ממכירתו — לא ימכור אדם אותו מצרך ולא יציע למכרו במחיר שיש בו למוכר יותר מריווח סביר.

(ג) לענין סעיף זה "נקבע" — נקבע בהוראה החלה על האדם שהוטלה עליו הגבלה לפי סעיף זה.

21. (א) קמעונאי יציג תמיד, במקום הנראה לעין, את מחירו של כל מצרך בר־פיקוח שהוא מציע, מציג או מחזיק במלאי, למכירה, וכן של כל מצרך בר־פיקוח שהוצג לראווה, בין בחלון ובין שלא בחלון, באופן הנותן יסוד להניח שהוא מוכר, או מציע למכור, אותו מצרך, או מצרך הדומה לו בעיקרו, או שהוא מזמין הצעות לקנייתו, ושל כל מצרך אחר שהוצג כאמור ושר קבע לגביו, בצו, חובה להציג מחיר (בסעיף זה — צו הצגה); המחיר שיוצג כאמור יצויין בספרות ברורות לעין כל אדם.

הצגת מחיר

(ב) שר רשאי להורות, בצו, שכל מי שאינו קמעונאי ועסקו, או חלק מעסקו, הוא מכירת מצרך בר־פיקוח או מצרך אחר שצו הצגה חל עליו, יציג מחירו של אותו מצרך, כאמור בסעיף קטן (א).

22. לא יסרב אדם סירוב בלתי סביר למכור מצרך בר־פיקוח הנמצא במלאי שלו במחיר שהוצג כאמור בסעיף 21.

איסור לסרב למכור

23. לא יתנה אדם על מכירת מצרך בר־פיקוח תנאי שהקונה יקנה ממנו מצרך אחר, או שישלם למתווך פלוני דמי עמילות או שכר תיווך, או כל תנאי אחר, אלא אם הסיבה להתנאה היתה מילוי הוראה שניתנה כחוק.

איסור תתנאה על מכר

24. (א) לא יימכר מצרך בר־פיקוח —

הצדדים במכירת מצרך בר־פיקוח

(1) בידי יבואן ליבואן אחר או ליצרן;

(2) בידי יצרן ליבואן, או ליצרן אחר שעסקו, או חלק מעסקו, הוא ייצורו של אותו מצרך;

(3) בידי סיטונאי ליבואן, או לסיטונאי אחר;

(4) בידי קמעונאי ליבואן, ליצרן, לסיטונאי או לקמעונאי, שעסקם או חלק מעסקם הוא יבוא, ייצור, מכירה סיטונית או מכירה קמעונית של אותו מצרך, הכל לפי הענין;

(5) בידי צרכן לכל אדם אחר, להוציא מצרך בר־פיקוח שנרכש בכמות סבירה ובמשך תקופה סבירה לצרכי הצרכן או בנייתו והנמכר לצרכים סבירים של הקונה או בנייתו, אלא ששר רשאי, בצו, להורות שהקלה זו לא תחול על מצרך מסויים או עסקה מסויימת או סוג מסויים של עסקאות או מצרכים.

- (ב) סעיף קטן (א) לא יחול על מכירה על פי היתר מאת שר ולפי תנאי כתב ההיתר.
 (ג) לא יהיה אדם צד למכירה האסורה לפי סעיף קטן (א).

חשבון וקבלה
 במכירת מצרכים
 בני-פיקוח

25. (א) מכר אדם מצרך בר-פיקוח לשאינו צרכן, יתן לו, לא יאחר משעת מסירת המצרך, חשבון חתום בידו או בשמו, שיפורטו בו:

- (1) המספר הסידורי של החשבון;
- (2) שם המוכר ומען מקום עסקו;
- (3) שם הקונה ומענו;
- (4) שיעורו ותיאורו של המצרך שנמכר;
- (5) המחיר שבו נמכר המצרך, בפירוט חישובי התמורה בעד מסירה, אריזה, ביטוח וכיוצא באלה, במידה שנכללו בחישוב המחיר;
- (6) תיאורו של כל שירות שנעשה לרגל מכירת המצרך;
- (7) תאריך המכירה;
- (8) תאריך החשבון;
- (9) כל פרט אחר שייקבע על ידי שר בצו.

(ב) קיבל אדם מחיר של מצרך בר-פיקוח שמכר למי שאינו צרכן בלבד, יתן למשלם קבלה חתומה בידו או בשמו המפרטת את הסכום ששולם וכן את המספר הסידורי והתאריך של החשבון שבקשר אתו שולם הסכום.

(ג) שולם מחירו של המצרך במעמד מתן החשבון, רשאי המוכר לערוך את החשבון והקבלה בתעודה אחת.

(ד) מכר אדם מצרך בר-פיקוח לצרכן, יתן לקונה אם דרש זאת או אם קבע שר, בצו, חובה לעשות זאת, קבלה חתומה כאמור בסעיף קטן (ב), המפרטת את המחיר ששולם ואת שיעורו ותיאורו של המצרך שמכר.

(ה) אדם, למעט צרכן, שנתן או שקיבל חשבון או קבלה על פי סעיף זה, או גם זה וגם זה ישמור אותם או העתק מהם, עד תום ששה חדשים מיום נתינתם או קבלתם.

סימן ב': מניעת רווחים מופקעים בשירותים

איסור עשיית
 שירות תמורת
 שכר מופקע

26. (א) נקבע שכר מכסימלי¹ לשירות לפי חוק זה או לפי כל חיקוק אחר, לא יעשה אדם אותו שירות, ולא יציע ולא יסכים לעשותו, ולא יציע ולא יסכים שיעשוהו בשבילו, תמורת שכר העולה על השכר המכסימלי שנקבע.

(ב) לא נקבע כל שכר מכסימלי לשירות בר-פיקוח, לא לפי חוק זה ולא לפי כל חיקוק אחר, לא יעשה אדם אותו שירות, ולא יציע ולא יסכים לעשותו, בשכר שלמעלה מהסביר.

(ג) לענין סעיף זה "נקבע" — נקבע בהוראה שחלה על האדם שהוטלה עליו הגבלה לפי סעיף זה.

הצגת תעריפי
 שכר בעד
 שירותים בני-
 פיקוח

27. שר רשאי להורות בצו, שכל אדם שעסקו, או חלק מעסקו, הוא עשיית שירותים בר-פיקוח, יציג תמיד, במקום הנראה לעין, את שיעור השכר בעד כל שירות שבתחום עסקו; שיעורי השכר שיוצגו כאמור יוכנו בספרות ברורות המאפשרות לכל אדם לברר בנקל את שכרו של כל שירות כזה.

איסור לסרב
 לעשיית שירות
 בר-פיקוח

28. (א) מי שעסקו, או חלק מעסקו, הוא עשיית שירות בר-פיקוח לא יסרב סירוב בלתי סביר לעשיית אותו שירות, ואם ניתן עליו צו לפי סעיף 27, לא יסרב סירוב בלתי סביר לעשות את השירות בעד השכר שהוצג כאמור באותו סעיף.

(ב) לא יתנה אדם על עשיית שירות בר־פיקוח תנאי, שמבקש השירות יזמין שירות נוסף, או יקנה מצרך כל שהוא, או ישלם למתווך פלוני דמי צמילות או שכר תיווך, או כל תנאי אחר, אלא אם הסיבה להתנאה היתה מילוי הוראה שניתנה כחוק.

29. (א) עשה אדם שירות בר־פיקוח יתן למקבל השירות, אם דרש זאת, או אם קבע שר, בצו, חובה לעשות זאת, חשבון חתום בידו או בשמו, שיפורטו בו:

- (1) שם עושה השירות ומען מקום עסקו;
- (2) שם האדם שבשכילו נעשה השירות ומענו;
- (3) תיאור השירות ופרטיו;
- (4) שכר השירות;
- (5) תאריך השירות ומקומו;
- (6) תאריך החשבון;
- (7) כל פרט אחר שיקבע שר בצו.

(ב) קיבל אדם שכרו של שירות, יתן למשלם, אם דרש זאת, או אם קבע שר בצו, חובה לעשות זאת, קבלה חתומה בידו או בשמו, המפרטת את השירות שנעשה ואת השכר ששולם בעדו.

(ג) שר רשאי לפטור, בצו, כל עושה שירות מהחובה המוטלת עליו לפי סעיף זה, ובלבד שיתן לאדם המקבל את השירות כרטיס המפרט את –

- (1) שם עושה השירות;
- (2) מקומו ותאריכה של עשיית השירות;
- (3) סוג השירות;
- (4) שכר השירות.

(ד) המוסר חשבון או קבלה לפי סעיף זה או גם זה וגם זה ישמור העתק מהם עד תום ששה חדשים מיום מסירתם.

פרק המישי: הוראות כלליות

30. (א) מי שהוסמך לכך בכתב על ידי שר, רשאי, אם הוא משוכנע שהדבר דרוש כדי להבטיח את ביצועו של חוק זה או למנוע עבירה על הוראותיו –

(1) להיכנס לכל מקום ולערוך בו חיפוש; אולם אין להיכנס למקום המשמש למגורים בלבד אלא על פי צו חיפוש מאת בית משפט מוסמך, והוראות הסעיפים 19 – 23 לפקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר וחיפושים) יחולו בשינויים המחוייבים על חיפוש לפי פסקה זו;

(2) לתפוס דבר שיש לו יסוד סביר להניח שנעברה בו עבירה לפי חוק זה, או שעשוי לשמש ראיה במשפט על עבירה כאמור.

(ב) דבר שנתפס לפי סעיף קטן (א), מותר להחזיק בו עד שבית משפט שלפניו הוגשה תביעה פלילית על עבירה שנעברה ביחס לאותו דבר, יחליט מה ייעשה בו; לא הוגשה תביעה כאמור תוך תשעים יום מיום התפיסה – יוחזר הדבר; נתעורר ספק למי להחזירו – יכריע בית משפט השלום שבתחום שיפוטו נתפס הדבר על פי בקשת אדם החובע טובת הנאה בו, או על פי בקשת שר.

(ג) המחזיק דבר שנתפס לפי סעיף קטן (א) יטפל בו כדרך בעלים; לא טיפל כך ההדבר נשמד או ניזוק – ישולמו לבעליו פיצויים מאוצר המדינה.

4 חוקי איי, כרך א', פרק ל"ג, עמ' 431

31. (א) כל אדם חייב, לפי דרישתו של שר או של מי שהוסמך על ידיו בכתב, למסור לו או לשליחיו שהוסמכו לכך בכתב את הידיעות, הדוגמאות, הפנקסים ושאר התעודות שלדעת הדורש יש בהם כדי להבטיח או להקל את ביצועו של חוק זה; דרשו שר או המוסמך מסירת דוגמאות – יימסרו הדוגמאות ללא כל תשלום.

(ב) הוראות סעיף 30 (ב) ו-(ג) יחולו, בשינויים המחוייבים, על החוקתם והחזרתם של תעודות שנמסרו לפי סעיף קטן (א).

(ג) דוגמאות שנמסרו לפי סעיף קטן (א) או שנתפסו לפי סעיף 30, מותר לבדקן במעבדה ולנהוג בהן בכל דרך אחרת.

חקירות

32. (א) מי שהוסמך לכך בכתב על ידי שר, רשאי לחקור כל אדם, שיש לו לפי הנחתו ידיעה על עבירה לפי חוק זה, בכל ענין הנוגע לאותה עבירה.

(ב) אדם הנחקר בתוקף סעיף קטן (א) או שנדרש למסור ידיעות או להמציא תעודות לפי סעיף 31, ולא השיב תשובות נכונות ומלאות או שלא המציא תעודות נכונות, דינו – קנס אלף לירות.

(ג) תשובות הנחקר לפי סעיף קטן (א) יירשמו וייחתמו כאמור בסעיף 3 לפקודת הפרוצידורה הפלילית (עדות) 5, וסעיף 4 לפקודה האמורה יחול לגביהן.

מכירת סחורות
תפוסות

33. נתפס דבר כאמור בסעיף 30 (א) והדבר הוא בעל חיים או מצרך העלול להתקלקל אם לא יימכר מיד, בין בגלל טיבו המיוחד ובין מסיבה אחרת, או שהוא חיוני, לדעת שר, לקיום אספקה סדירה או שירותים ציבוריים סדירים, רשאי השר להורות שהדבר יימכר על ידי מכרו פומבי או במחיר המקובל באותו יום; דמי המכר יופקדו בידי השר ויחולו עליהם הוראות אלה:

(1) הוגשה תביעה פלילית נגד אדם על עבירה שעבר ביחס לדבר שנתפס, ינהגו בדמי המכר כפי שיוורה בית המשפט;

(2) לא הוגשה תביעה פלילית כאמור תוך תשעים יום מיום שנתפס הדבר – יחליט בית משפט השלום שבתחום שיפוטו נתפס הדבר, על פי בקשת כל אדם התובע את הדבר או טובת הנאה בו או על פי בקשת השר, למי מגיעים דמי המכר או כל טובת הנאה בהם, והם יחזרו בהתאם לכך;

(3) לא הוגשה כל תביעה לבית משפט השלום ביחס לדמי המכר תוך תשעים יום מתום תקופת תשעים הימים המפורשת בפסקה (2), יחולטו וינהגו בהם כפי שיוורה השר שבידו הופקדו.

תקנות סדרי דין

34. שר המשפטים רשאי להתקין תקנות בדבר סדרי הדין בבית משפט השלום בהליכים לפי סעיף 30 (ב) וסעיף 33 (2) ופרסום הודעות על הפקדת דמי מכר לפי סעיף 33.

35. הטוען שיש בידו רשיון או היתר שניתן לפי חוק זה חייב, לפי דרישה, להראות את הרשיון או את ההיתר לכל אדם שהוסמך לכך על ידי שר.

36. (א) צו שאינו בר-פעל תחיקתי תחילתו ביום שנמסר לאדם הנוגע בדבר, אם לא נקבע בו תאריך מאוחר יותר, וצו שגשלה אל אדם בדואר רשום לפי מען מקום מגוריו הרגיל או מקום מגוריו האחרון, או מקום עסקו הרגיל או מקום עסקו האחרון, רואים אותו כאילו נמסר לו כתום ארבעים ושמונה שעות משעה שנמסר לדואר למשלוח.

(ב) בסעיף זה "צו" פירושו כפירוש הכיטוי "תקנה" בפקודת הפרשנות 6.

5 חוק איי, כרך א, פרק ל"ד, עמ' 439.

6 דיני ישראל, נוסח חדש, מס' 1, תשי"ד, עמ' 2.

37. כל תפקיד ששר רשאי למסרו לפי חוק זה, רשאי הוא למסרו לתאגיד, ומשעשה זאת לא יהיה תוקף לכל הגבלה שהוטלה על אותו תאגיד בין על-פי דין ובין באופן אחר, במידה שהיא עלולה למנוע אותו מלמלא התפקיד שנמסר לו, וכל הגבלה כזו לא תפטור אותו מלמלא אותו; ובלבד שאם היה התאגיד אגודה שיתופית – לא ימסור שר תפקיד כאמור אלא לאגודה מרכזית, כמשמעותה בפקודת האגודות השיתופיות.⁷

38. שר רשאי לקבוע, בצו, אגרות בעד מתן רשיון או היתר או בעד חידושים או הוצאת כל מסמך אחר הניתן לצורך חוק זה.

39. (א) אדם שעשה אחת מאלה, בין בעצמו ובין על ידי פקידו, פועלו, משרתו, סוכנו או בא כחו:

- (1) עבר על הוראה מהוראותיו של חוק זה;
- (2) עבר על תנאי של רשיון או של היתר שניתן לפי חוק זה;
- (3) הפריע לאדם הפועל מטעם שר לבצע את סמכויותיו או מנע זאת ממנו;
- (4) העלים, השמיד, שינה או סירב להראות לאדם מוסמך כל פנקס או תעודה אחרת הנוגעים לחקירה הנערכת על-פי חוק זה;
- (5) שינה, ללא היתר מאת שר, או הרשה שישנו, רשיון או היתר שניתנו לפי חוק זה, או השאילם לאחר או הרשה לאחר להשתמש בהם;
- (6) גילה ידיעה שהגיעה אליו לרגל מילוי תפקיד לפי חוק זה כשהגילוי היה לא לצורך רשמי או על-פי היתר משר,

דינו – כדין אשם לפי סעיף 5 לחוק למניעת הפקעת שערים וספסרות (שיפוט), תשי"א – 1951* (להלן – חוק העונשין), ולבית המשפט יהיו לגביו סמכויות בית הדין כאמור בסעיפים 5 ו-6 לאותו חוק.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) על ידי פקיד, פועל, משרת, סוכן או בא-כוח כשהוא פועל בתחום תפקידיו, אשם בעבירה גם מעבידו או מרשהו של העבריין, הכל לפי הענין, אלא אם יוכיח שני אלה:

- (1) שהעבירה נעברה שלא בידיעתו;
  - (2) שהוא מצדו נקט כל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של חוק זה.
- (ג) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) על ידי חבר בני אדם, יואשם בעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה מנהל פעיל, שותף, מנהל חשבונות או פקיד אחראי של אותו חבר, אם לא יוכיח שני אלה:

- (1) שהעבירה נעברה שלא בידיעתו;
- (2) שהוא נקט כל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של חוק זה.

(ד) יהיה בזה משום הגנה טובה לכל פקיד, פועל, משרת, סוכן או בא-כוח, הנאשם בעבירה על סעיף 20 (ב) או 26 (ב), אם יוכיח שפעל בשם מעבידו או בשם מרשהו, הכל לפי הענין, ובהתאם להוראותיו, וכי לא היה לו יסוד להניח, שמעשהו יביא למעבידו או למרשהו יותר מאשר ריווח או שכר סבירים.

(ה) יצא אדם חייב בדין בעבירה לפי סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, נוסף לכל עונש אחר וכל אמצעי שהוא רשאי לאחוז בו לפי הסעיפים 5–6 לחוק העונשין, לחייב את הנאשם בהחזרת כל ההוצאות שנגרמו על-ידי הגשת המשפט, או באופן אחר על-ידי הימנעותו מלמלא אחרי הוראות חוק זה.

⁷ חוקי איי, כרך א', פרק כ"ד, עמ' 336.
⁸ ס"ח 68, תשי"א, עמ' 40.

40. הטוען שיש בדיו רשיון או היתר שניתן לפי חוק זה – עליו הראיה.

חובת הראיה

41. תביעה לדין לפי חוק זה לא תוגש אלא על-ידי היועץ המשפטי לממשלה או על ידי בא-כוחו, או בהסכמתו בכתב של היועץ המשפטי לממשלה.

הגשת תביעה

42. (א) שר רשאי לאצול לאחר מסמכיותו לפי חוק זה, כולן או מקצתן, פרט לסמכות להתקין תקנות והסמכות לתת צווים בני-פעל תחיקתי.

אצילת מסמכיות

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי שר לאצול לאחר את סמכותו לתת צווים הקובעים את מנות המצרכים שיימכרו לצרכן.

(ג) הודעה על אצילת מסמכיות תפורסם ברשומות.

רשויות מבצעות

43. שר רשאי, בצו שניתן לפי חוק זה, למנות רשות מבצעת לביצוע הצו; והרשות המבצעת רשאית לתת כל הוראות שלדעתה יש בהן צורך לביצוע הצו.

תוראות מעבר

44. (א) בטלות –

- (1) פקודת המצרכים ההכרחיים (מלאי), 1939⁹;
- (2) פקודת צרכי אוכל ומצרכים הכרחיים (פיקוח), 1939¹⁰;
- (3) פקודת הפיקוח על המזונות, 1942¹¹;
- (4) תקנות שעת-חירום (קיום האספקה והשירותים החיוניים), תשי"ז–1957¹²;
- (5) תקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944¹³;
- (6) תקנות ההגנה (תיקון פקודת הפיקוח על המזונות, 1942), 1942¹⁴;
- (7) תקנות ההגנה (תיקון פקודת הפיקוח על המזונות, 1942), 1943¹⁵;
- (8) תקנות ההגנה (תיקון פקודת הפיקוח על המזונות, 1942), 1944¹⁶;
- (9) תקנות ההגנה (הטלת פקודת הפיקוח על המזונות, 1942), 1942¹⁷;
- (10) תקנות ההגנה (הפיקוח על המזונות), 1942¹⁸.

(להלן בסעיף זה – "הדינים הפוקעים"); וכל מקום בכל חיקוק או בכל מסמך אחר שמדובר על אחד הדינים הפוקעים יראו אותו מיום תחילתו של חוק זה כמדובר על חוק זה.

(ב) כל צו שניתן לפי אחד הדינים הפוקעים ושהיה לו תוקף ערב תחילתו של חוק זה, יראוהו מאותו יום ואילך, כאילו ניתן מאת שר ביום תחילתו של חוק זה.

(ג) מקום שצו כללי אשר סעיף קטן (ב) חל עליו קובע הוראות ביחס למצרך מסויים יראו אותו מצרך כאילו הוכרז כמצרך בר-פיקוח לפי סעיף 5 (א) ביום תחילתו של חוק זה.

(ד) כל מינוי של מפקח מורשה או של מבקר לפי אחד הדינים הפוקעים יראוהו כאילו נעשה על ידי שר לפי חוק זה.

(ה) כל מקום שמדובר בחוק על רשות מוסמכת, רשות מפקחת או מפקח, לצורך אחד הדינים הפוקעים, יראו אותו מיום תחילתו של חוק זה כאילו היה מדובר על שר.

(ו) בסעיף זה "צו" פירושו כפירוש הביטוי "תקנה" בפקודת הפרשנות.

(ז) הוראות סעיף זה באות להוסיף להוראות פקודת הפרשנות ולא לגרוע מהן.

9 ע"ד 1939, תוס' 1 מס' 913, עמ' 74.
 10 ע"ד 1939, תוס' 1 מס' 913, עמ' 70.
 11 ע"ד 1942, תוס' 1 מס' 1178, עמ' 3.
 12 ק"ת 671, תשי"ז, עמ' 764.
 13 ע"ד 1944, תוס' 2 מס' 1359, עמ' 726.
 14 ע"ד 1942, תוס' 2 מס' 1200, עמ' 842.
 15 ע"ד 1943, תוס' 2 מס' 1260, עמ' 269.
 16 ע"ד 1944, תוס' 2 מס' 1312, עמ' 13.
 17 ע"ד 1942, תוס' 2 מס' 1227, עמ' 1297.
 18 ע"ד 1942, תוס' 2 מס' 1181, עמ' 487.

עריים תלויים
ועופרים

45. ערר שהיה תלוי ועומד ערב תחילתו של חוק זה לפני ועדת עררים שהוקמה לפי סעיף 2 לחוק לקיום תקפן של תקנות ההגנה (הוראת שעה) (מס' 9), תשט"ו—1955¹⁹, והועדה התחילה לדון בו, תוסיף הועדה לדון בו, אלא שהחל מיום תחילתו של חוק זה היא תתחשב בהוראותיו, למעט ההוראות הקובעות סייגים פורמליים לתקפם של צווים, שאין להם אה בדין הפוקע שלפיו ניתן הצו המעורר.

תוקף החוק

46. (א) הגבלות שהוגבל בהן אדם בכל מסמך או התקשרות, אין בהן משום הגנה בפני הדרישה למלא הוראה על פי חוק זה.

(ב) כל מקום שהוראה בחוק זה סותרת הוראת כל חוק אחר, ההוראה שבחוק זה — עדיפה; אך אין הוראת סעיף זה באה לפגוע —

(1) בהוראת סעיף 9 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948;

(2) בהוראת סעיף 11 לחוק העונשין;

(3) בכל הוראה מהוראותיו של חוק שירות בטחון, תש"ט—1949²⁰.

ביצוע ותקנות

47. (א) הממשלה רשאית להעניק לכל אחד מחבריה את הסמכות לבצע חוק זה ולהתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

(ב) הענקת סמכויות לפי סעיף קטן (א) יכולה להיות כללית או מסוייגת.

(ג) הודעה על הענקת סמכויות לפי סעיף קטן (א) תפורסם ברשומות.

תחילה

48. תחילתו של חוק זה היא ביום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957).

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

¹⁹ ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 134.
²⁰ ס"ח 25, תש"ט, עמ' 271.

חוק לתיקון תקנות-שעת-חירום (יציאה לחוץ-לארץ)
(הארכת תוקף), תשי"ח—1957*

הארכת תוקף

1. תקפן של תקנות 22 ו-23 לתקנות-שעת-חירום (יציאה לחוץ-לארץ), תש"ח—1948¹, הוא עד יום כ' בטבת תשי"ט (31 בדצמבר 1958).

ביטול

2. סעיף 1 לחוק לתיקון תקנות-שעת-חירום (יציאה לחוץ-לארץ) (הארכת תוקף), תשי"ז—1957² — בטל.

תחילה

3. תחילתו של חוק זה היא ביום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957).

ישראל ברייהודה
שר הפנים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 332, תשי"ח, עמ' 128.
1 ע"ד תש"ט, תום' א' מס' 33, עמ' 45; ס"ח 200, תשט"ו, עמ' 40.
2 ס"ח 228, תשי"ז, עמ' 116.

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (החזקת תעודת זהות והצגתה), תשי"ח-1957*

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (החזקת תעודת זהות והצגתה), תשט"ז-1956, מאריך הארכת תוקף כזה עד יום כ' בטבת תשי"ט (31 בדצמבר 1958).
2. תחילתו של חוק זה היא ביום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957).

ישראל כר-יהודה
שר הפנים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957); הצעת החוק ודבריו הסבר נתפרסמו בה"ח 332 תשי"ח, עמ' 130.
1 ק"ת 594, תשט"ז, עמ' 685; ס"ח 215, תשי"ז, עמ' 30.

חוק לתיקון פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), תשי"ח-1957*

1. בסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945 (להלן - הפקודה) -

(1) במקום סעיף קטן (1) יבוא סעיף קטן זה:
 "(1) רשות מקומית רשאית, בחוק עזר, להטיל על כל אדם העוסק בתחומה במלאכה או בעסק מן המפורטים בחוק העזר, בין שניהולם בתחום הרשות המקומית ובין שהוא במקום אחר, מס שייקרא בעיריה "מס עסקים עירוני" ובמועצה מקומית "מס עסקים מקומי", בשיעור שייקבע בחוק העזר ושלא יעלה על אלפיים לירות לשנה לכל מקום שבו הוא עוסק במלאכה או בעסק האמורים, בלי שמציאותם של מלאכה או עסק של אותו אדם במקום אחר, בין בתחום הרשות המקומית ובין מחוצה לה, תשפיע על קביעת שיעור מס העסקים במקום הגדון, והמס ייקבע לפי ממדי העסק והמלאכה באותו מקום בלבד, לפי מבחני הדירוג שנקבעו מכוח סעיף קטן (2).";

(2) בסוף הסעיף יבוא סעיף קטן זה:

"(3) שר הפנים רשאי להתקין תקנות משלימות לביצוע סעיף זה."

2. בסעיף 3א לפקודה -

(1) במקום הרישה תבוא רישה זו:

"רשות מקומית המטילה מס עסקים תקים בית דין למס עסקים שידון ויחליט בבקשות אדם אשר -";

(2) האמור באותו סעיף יסומן סעיף קטן (1), ואחריו יבוא סעיף קטן זה:

"(2) הובאו לפני בית הדין במהלך הדיון בבקשה לפי סעיף זה ראיות שלא היו בתחום ידיעתה של הרשות המקומית שעה שנקבע שיעור המס שבהודעה בדבר תשלום המס, רשאי בית הדין, לפי בקשת הרשות המקומית או נציגה, להגדיל את שיעור המס, אם חומר הראיות האמור מצדיק זאת."

* נתקבל בכנסת ביום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957); הצעת החוק ודבריו הסבר נתפרסמו בה"ח 323 תשי"ח, עמ' 50.
1 ע"ד 1945, תוס' 1 ס"ח 1436, עמ' 115; ע"ד 1948, תוס' 2 ס"ח 1659, עמ' 513; ס"ח 10, תש"ט, עמ' 43.

תיקון סעיף 33

3. בסעיף 33 לפקודה, במקום סעיף קטן (7) יבוא סעיף קטן זה:

"(7) בית הדין למס עסקים יתן נימוקים להחלטתו, ויושב ראש בית הדין יודיע עליה בכתב לרשות המקומית ולכל מבקש."

תוספת סעיף 33א

4. אחרי סעיף 33. לפקודה יבוא סעיף זה:

33א. (1) בעל דין הרואה את עצמו נפגע על ידי החלטת בית הדין, זכאי לערער עליה לפני בית המשפט המחוזי שבתחום שיפוטו נמצא תחום הרשות המקומית.

(2) ערעורו של מי שהיה מבקש בבית הדין לא יישמע אלא אם הוכיח המערער כי לפני הגשת הערעור שילם לפחות מחצית השיעור של מס העסקים המגיע ממנו אותה שעה, לפי החלטת בית הדין, או את שיעור מס העסקים שנתחייב בו בתאריך המקביל בשנת הכספים הקודמת, אם נתחייב, הכל לפי הסכום הקטן יותר.

(3) הערעור יוגש תוך שלושים יום מיום שנמסרה למערער ההודעה על ההחלטה, אלא שמותר להגיש ערעור גם לפני מסירת ההודעה. (4) משהודיעו לבית הדין למס עסקים על הערעור, יעביר יושב ראש בית הדין לבית המשפט כל חומר שהשתמש בו בית הדין בקשר לנושא הערעור.

(5) הערעור יוגש ויתברר בצורת בקשה בדרך המרצה כאמור בתקנות הפרוצידורה האזרחית, 1938.²

(6) בית המשפט הדן בערעור יהיה של שופט יחיד."

תיקון סעיף 33 לפקודה

5. האמור בסעיף 33 לפקודה יסומן סעיף קטן (1) ואחריו יבואו:

"(2) רואים בקשה כאילו טרם הוכרע בה, כל עוד לא עברה תקופת הערעור לפי סעיף 33א, ואם הוגש ערעור כאמור — כל עוד לא ניתן בו פסק דין סופי.

(3) פסק דין סופי בערעור כאמור דינו, לענין תשלום ההפרש במס, כדין החלטה סופית של בית הדין למס עסקים."

תחלפת סעיף 4

במקום סעיף 4 לפקודה יבוא סעיף זה:

"הנחה או ויתור 4. רשות מקומית רשאית להפחית את סכום המס או לוותר עליו, בשים לב למצבו החמרי של החייב בו, או בגלל סיבה אחרת שתאושר על ידי שר הפנים."

תיקון סעיף 5

7. בסעיף 5 לפקודה, אחרי המלים "בדבר הטלת קנס פיגורים" יבואו המלים "משלוח הודעות ומסירת מסמכים".

תחילה

8. הסעיפים 3, 4, 5 ו-7 יחולו גם על כל הליך בבית הדין למס עסקים שביוס תחילתו של חוק זה עדיין לא החליט בו בית הדין; והסעיפים 4, 5 ו-7 יחולו גם על החלטה של בית הדין שניתנה תוך שלושים יום לפני תחילתו של חוק זה.

ישראל בריהודה
שר הפנים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

² ע"ד 1938, תוס' 2 ספ' 755, עמ' 95.

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (הסדרת השמירה בישובים), תשי"ח-1957 *

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (הסדרת השמירה בישובים), תשט"ז-1956, מוארך הארכת תוקף
בוה עד יום כ' בטבת תשי"ט (31 בדצמבר 1958).

2. תחילתו של חוק זה היא ביום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957). תחילה

ישראל ברי-הודה
שר הפנים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 331, תשי"ח, עמ' 124.
1 ק"ת 603, תשט"ו, עמ' 766; ס"ח 207, תשט"ו, עמ' 96.

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (פיקוח על אניות) (תיקון), תשי"ח-1957 *

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (פיקוח על אניות) (תיקון), תשי"ז-1957 (להלן-
התקנות), בתיקון המפורש בתוספת, מוארך בוה עד יום כ' בטבת תשי"ט (31 בדצמבר 1958). הארכת תוקף

2. תחילתו של חוק זה היא ביום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957). תחילה

התוספת
(סעיף 1)

1. בתקנה 5 לתקנות, במקום התקנה 15 לתקנות-שעת-חירום (פיקוח על אניות), תש"ח-
21948, תבוא תקנה זו:

15. ניתנה הוראה לפי תקנות אלה לאדם פלוני או למספר בני אדם
שפורשו אחד אחד בהוראה, פרט לקביעת דמי שכירות בנסיבות המפורטות
בתקנה 16, רשאי כל הרואה את עצמו נפגע על ידי ההוראה לערור עליה
תוך חמישה עשר יום מהיום שההוראה הגיעה לידיעתו, לפני ועדת עררים
שהוקמה על פי הפרק השלישי לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים,
תשי"ח-1957³, ואותו פרק יחול על הוראה שעוררים עליה כאילו היתה
צו אישי לפי החוק האמור.

משה כרמל
שר התחבורה

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 329, תשי"ח, עמ' 110.
1 ק"ת 673, תשי"ו, עמ' 804; ס"ח 226, תשי"ו, עמ' 96.
2 ע"ר תשי"ח, תוס' א' מס' 21, עמ' 56.
3 ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (רישום ציוד וגיוסו),

תשי"ח-1957 *

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (רישום ציוד וגיוסו), תשי"ז-1956 (להלן - התקנות), בתיקונים המפורטים בתוספת, מוארך בזה עד יום כ' בטבת תשי"ט (31 בדצמבר 1958).
2. תחילתו של חוק זה היא ביום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957), פרט להוראות התוספת, שתחילתן ביום פרסום חוק זה ברשומות.

הארכת תוקף

תחילה

תוספת

(סעיף 1)

1. בתקנה 1 לתקנות, במקום ו' דרת "בעל" תבוא הגדרה זו: "בעל" לגבי ציוד - לרבות המד"ק בציוד, ולגבי ציוד שלהחזקתו או להפעלתו דרוש רשיון לפי כל דין - לרבות החזיק והאדם שעל שמו ניתן הרשיון.
2. אחרי תקנה 4 לתקנות תבוא תקנה זו: "הסמכה על-ידי פוקד 44. פוקד רשאי בכתב להסמיך אדם להשתמש בסמכויותיו ולמלא את תפקידיו, לפי תקנות 3 (א)-(ד) ו-4, כולם או מקצתם."
3. בתקנה 6 לתקנות, אחרי תקנת משנה (א) תבוא תקנת משנה זו: "(אא) פוקד או מפקד מוסמך רשאי בפקודה לחייב בעל ציוד לפנות, בזמן שנקבע בפקודה, לתחנת משטרה או לכל מקום אחר שפורש בפקודה, כדי לקבל פרטים על המקום שבו אותו בעל ציוד חייב להעמיד את הציוד לרשות הצבא."
4. במקום תקנה 7 לתקנות תבוא תקנה זו: "תפיסת ציוד 7. ניתן על ציוד צו לפי תקנה 4 או פקודה לפי תקנה 6 או 8 ובעליו לא קיים את הצו או את הפקודה, רשאי מי שהוסמך על ידי פוקד או מפקד מוסמך לתפוס את הציוד למטרה שלשמה ניתן הצו או הפקודה."
5. בתקנה 12 לתקנות, בתקנת משנה (1), אחרי פסקה (2) תבוא פסקה זו: "(2א) אם הוצג באופן בולט על פני הדלת של מקום מגוריו הקבוע או של מקום עסקיו של אדם שעליו הוא חל, כפי שנמסר בשעת הרישום, רואים אותו, לענין תקנה 7 בלבד, כאילו הגיע לידיעת אותו אדם כתום 12 שעות מזמן ההצגה."

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957); הצעת החוק ודבריו הסבר נתפרסמו בח"ח 330, תשי"ח, עמ' 118.

1 ק"ת 649, תשי"ח, עמ' 334; ס"ח 225, תשי"ח, עמ' 91.

חוק לתיקון פקודת בתי הסוהר, תשי"ח-1957 *

1. אחר סעיף 77 לפקודת בתי הסוהר, 1946, יבוא סעיף זה:

חופשה מיוחדת 77א. (א) שר המשטרה רשאי, על פי בקשת אסיר או על פי המלצת נציב בתי הסוהר, לתת לאסיר כתנאים שייראו לשר, חופשה מיוחדת שלא תעלה על תשעים ושש שעות; תקופת מאסרו של האסיר לא תוארך בשל חופשה זו.

(ב) לא קבע שר המשטרה תנאים אחרים, יחולו הוראות הסעיפים 71-77 לפקודה, בשינויים המחוייבים לפי הענין, על חופשה שניתנה לפי סעיף זה, ולענין הסעיפים האמורים יראו את החופשה כאילו היה רשיון לפי סעיף 71.

בכור שלום שיטריט
שר המשטרה

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 314 תשי"ח, עמ' 304.
1 ע"ר 1946, תוס' 1 מס' 1472, עמ' 6; ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1588, עמ' 138; ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1637, עמ' 278; ע"ר 1948, תוס' 1 מס' 1650, עמ' 2; ס"ח 55, תשי"ח, עמ' 261; ס"ח 166, תשי"ח, עמ' 238; ס"ח 188, תשי"ח, עמ' 147; ס"ח 195, תשי"ח, עמ' 23.

חוק איסור אפיית לילה (תיקון), תשי"ח-1957 *

1. בסעיף 4 (ג), לחוק איסור אפיית לילה, תשי"א-1951 (להלן - החוק העיקרי), תיקון סעיף 4 במקום הפסקאות (1), (2) ו-(3) יבואו פסקאות אלה:

- (1) שנים - למשמרת של ארבעה עשר או פחות מזה;
- (2) שלושה - למשמרת של יותר מארבעה עשר.

2. הסעיפים הקטנים (ב), (ג), (ד), (ה) ו-(ו) בסעיף 6 יסומנו: (ג), (ד), (ה), (ו), ו-(ז), ואחרי סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה:

"(ב) שר העבודה רשאי להתיר אפיה החל משעה 05.00; היתר לפי סעיף קטן זה יכול להיות לכל שטח המדינה, לאזור מסויים או לעונה מסויימת."

3. במקום סעיף 8 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

8. עבירות וענשים. (א) מי שהעביד אדם באפיה בניגוד להוראות חוק זה או שלא בהתאם לתקנות או להיתר לפיו, דינו - קנס חמש מאות לירות או מאסר חודש אחד; נתחייב אדם בדיון לפי סעיף קטן זה לאחר שכבר נתחייב לפיו בשתי השנים שלפני כן, דינו - מאסר שני חדשים.

* נתקבל בכנסת ביום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 217 תשי"ח, עמ' 6.
1 ס"ח 69, תשי"א, עמ' 61.

(ב) מי שאפה בלילה בניגוד להוראות חוק זה או שלא בהתאם לתקנות או להיתר שניתנו לפיו, כשאין הוא מועבד על ידי אדם אחר, דינו – קנס חמש מאות לירות או מאסר חודש אחד; נתחייב אדם בדיון לפי סעיף קטן זה, לאחר שכבר נתחייב לפיו בשתי השנים שלפני כן, דינו – מאסר שני חדשים.”

מרדכי נמיר
שר העבודה

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

חוק מבקר המדינה (הוראת שעה), תשי"ח-1957 *

1. על אף האמור בסעיף 11 (א) (1) לחוק מבקר המדינה, תש"ט-1949, ימציא מבקר המדינה את הדין וחשבון לשנת הכספים 1956/57 לשר האוצר לא יאוחר מיום כ"ה בשבט תשי"ח (15 בפברואר 1958).
2. תחילתו של חוק זה היא ביום קבלתו בכנסת.

הארכת טווח

תחילה

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בח"ח 335, תשי"ח, עמ' 144-145.
1 ס"ח 8, תשי"ט, עמ' 33.